

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 219

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 aprilie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 46 din 14 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar	2-3		
Decizia nr. 50 din 14 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	3-5		
Decizia nr. 132 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	5-7		
Decizia nr. 220 din 9 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și ale art. 2 lit. a) din aceasta	7-9		
		Decizia nr. 333 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă	9-11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		851. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE	11-12
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		266. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	13
		267. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SET 4 COVER BROKER ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L.	13
		★	
		Rectificări	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 14 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, excepție ridicată de Pan Corin Sachelaride în Dosarul nr. 33.009/3/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dosarul se află la al doilea termen de judecată.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 33.009/3/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar.**

Excepția a fost ridicată de Pan Corin Sachelaride într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textele legale criticate sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Textul potrivit căruia nedepunerea taxei de timbru are drept consecință anularea acțiunii ca netimbrată încalcă dreptul la un proces echitabil, instanțele judecătorești neavând posibilitatea să soluționeze cauza, condiționând astfel accesul la justiție de plata unei taxe de timbru pe care autorul arată că nu o poate suporta. Totodată, autorul arată că posibilitatea instanței de judecată de a cenzura excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața ei reprezintă o îngădire a accesului liber la justiție și o încălcare a competenței Curții Constituționale în acest domeniu.

Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, prevederi ce au următorul conținut:

— Art. 20 alin. (5) Legea nr. 146/1997: „*În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.*”;

— Art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995: „*Cererile pentru care se datorează timbru judiciar nu vor fi primite și înregistrate, dacă nu sunt timbrate corespunzător.*”

În cazul nerespectării dispozițiilor prezentei ordonanțe, se va proceda conform prevederilor legale în vigoare referitoare la taxa de timbru.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 808 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, reținând că acestea nu încalcă prevederile constituționale.

Astfel, cu această ocazie, Curtea a statuat că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă

gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor

taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii în caz de neplată a acestora.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în privința dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar.

În ceea ce privește criticile autorului excepției referitoare la posibilitatea instanțelor judecătorești de a „cenzura” excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața acestora, Curtea constată că, în realitate, sunt vizate dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, dispoziții cu privire la care nu a fost sesizată însă de către instanța de judecată. În această privință însă jurisprudența Curții Constituționale este bogată.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, excepție ridicată de Pan Corin Sachelaride în Dosarul nr. 33.009/3/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 14 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 2 alin. (1¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Constanda în Dosarul nr. 8.052/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde pentru autorii excepției domnul avocat Traian Briciu, iar pentru Societatea Comercială „Raptis-Kavouras” răspund domnii avocați Valeriu Stoica și Florentin Țucă.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, în timp ce reprezentanții celeilalte părți solicită respingerea acesteia, fiecare parte aducând argumente în sprijinul solicitărilor lor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.052/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 2 alin. (1¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Costică Constanda și Maria

neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Excepția a fost ridicată de Costică Constanda și Maria Constanda într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare — pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că, în conformitate cu dispozițiile legale criticate, calcularea unei taxe judiciare de timbru în mod progresiv, în raport cu valoarea cererii, se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, chiar dacă nu se solicită și repunerea părților în situația anterioară, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial. Dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, potrivit cărora Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi „anulată”, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acesteia.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, încalcând dispozițiile Constituției, respectiv art. 115 alin. (4) și (6) și art. 21 alin. (3). Art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 nu respectă condițiile de constituționalitate extrinsecă, intervenind în domeniul de reglementare excluse ordonanțelor de urgență și adoptând măsuri care nu justifică urgența, definită constituțional prin condiția de a interveni numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În opinia sa, prevederile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. b). Instituirea de taxe și cauțiuni în legătură cu procedurile judiciare reprezintă un atribut exclusiv al legiuitorului, pe care acesta îl exercită în considerarea unor situații concrete în care se impune stabilirea în sarcina părților din proces a unor obligații fiscale în cazul taxelor judiciare de timbru și al timbrului judiciar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, și ale art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, prevederi ce au următorul conținut:

— Art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008: „La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

«(1) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, chiar dacă nu se solicită și repunerea părților în situația anterioară, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial.*»;

— Art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997: „*Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, chiar dacă nu se solicită și repunerea părților în situația anterioară, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial.*”

Examinând excepția, Curtea constată că, ulterior sesizării Curții, dispozițiile legale criticate au suferit modificări prin Legea nr. 276/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009. Curtea constată că legiuitorul a preluat, în mare parte, soluția legislativă din vechea reglementare, astfel încât, în conformitate cu jurisprudența sa constantă în astfel de cazuri, Curtea va analiza dispozițiile legale astfel cum au fost modificate.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009, și ale art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, prevederi ce au următorul conținut:

— Art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008: „La articolul 1 punctul 1, alineatul (11) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

«(1) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.*»;

— Art. 2 alin. (11) din Legea nr. 146/1997: „*Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și în art. 115 alin. (4) și (6) cu privire la delegarea legislativă din Constituție.

În ceea ce privește criticile referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008, prin raportare la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că Guvernul a justificat, în nota de fundamentare, urgența ce permite adoptarea unor astfel de măsuri pe calea unei ordonanțe de urgență.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 nu afectează drepturile, libertățile și

îndatoririle prevăzute de Constituție. Cu privire la sensul juridic al verbului „a afecta”, Curtea a făcut unele precizări prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că din interpretarea textului constituțional se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că „nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.

Cu privire la dispozițiile art. 2 alin. (1¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, Curtea constată că asupra acestor dispoziții s-a mai pronunțat, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 1.587 din 19 noiembrie 2009. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, în cazul drepturilor patrimoniale și al actelor juridice patrimoniale, acțiunile în constatare sau cererile în anulare, rezoluțiune sau reziliere au caracterul unei acțiuni în realizarea dreptului, întrucât tind la readucerea în patrimoniul reclamantului a unui bun evaluabil în bani. Or, apare ca fiind pe deplin justificată soluția adoptată de legiuitor în cuprinsul dispozițiilor art. 2 alin. (1¹) din lege în materia timbrării unor astfel de acțiuni cu o taxă calculată în funcție de valoarea bunului, tocmai în scopul instituirii unui tratament juridic identic

cu cel aplicabil acțiunilor sau cererilor evaluabile în bani, reglementat de prevederile art. 2 alin. (1).

Așa fiind, pentru acțiunile reglementate în ipoteza normei juridice criticate, indiferent dacă se solicită sau nu, distinct, repunerea părților în situația anterioară, taxarea acțiunii se va face la valoarea bunului, în vreme ce taxa cu valoare fixă urmează a fi datorată numai în cazul acțiunilor care au ca obiect drepturi, respectiv acte juridice nepatrimoniale.

Accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminații sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 2 alin. (1¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Costică Constanda și Maria Constanda în Dosarul nr. 8.052/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003

privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „EWB & Trading” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.603/271/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.603/271/2007, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „EWB & Trading” — S.R.L. din Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 sunt neconstituționale, întrucât prevăd o cale de atac administrativă necontencioasă, prealabilă adresării instanței de contencios administrativ, fapt ce îngreșește accesul liber la justiție.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat prevede expres și imperativ că instituirea căii administrative de atac nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ-fiscal.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, parcurgerea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional, neîngrădind accesul liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul

conținut: „(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 24, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 687 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 25 iulie 2008, a stabilit că „instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. Se realizează astfel, pe de o parte, protecția persoanei vătămate și a administrației, iar, pe de altă parte, degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dându-se expresie principiului celerității”. Prin urmare, Curtea a statuat că „parcurgerea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu îngreșește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”. În același sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 927 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 382 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2007.

Deosebit de cele reținute prin jurisprudența anterioară a Curții, trebuie subliniat că însuși textul de lege criticat precizează fără echivoc faptul că această cale de atac nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, iar, în practica instanțelor de contencios administrativ, lipsa contestației nu constituie un fine de neprimire al acțiunii în justiție, astfel încât excepția de neconstituționalitate nu se susține nici sub acest aspect.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „EWB & Trading” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.603/271/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 9 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și ale art. 2 lit. a) din aceasta

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Liviu Căzan în Dosarul nr. 39.798/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5.584D/2009.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal și asistat de apărătorul ales cu delegație la dosar, domnul avocat Gheorghe Mitu-Crețu, membru al Baroului București. Se constată lipsa părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.585D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) din aceeași ordonanță de urgență, ridicată de Dumitru Ionescu în Dosarul nr. 1.844/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 5.586D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a întregii ordonanțe de urgență menționate, ridicată de Lică Tudor în Dosarul nr. 38.426/3/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 5.585D/2009 și nr. 5.586D/2009 la Dosarul nr. 5.584D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției. Acesta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând argumentele expuse în motivarea scrisă aflată la dosarul cauzei. În esență, susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este neconstituțională, întrucât reglementează atribuții și proceduri care conferă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității o natură juridică ce plasează această instituție în afara Constituției. Având cuvântul, autorul excepției arată că achiesează la cele prezentate de apărătorul său.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că există în materie o bogată jurisprudență prin care Curtea Constituțională a constatat conformitatea dintre prevederile ordonanței de urgență criticate și dispozițiile Legii fundamentale.

După strigarea acestor cauze, se prezintă consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 iunie 2009 și 13 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 39.798/3/2008, nr. 1.844/2/2009 și

nr. 38.426/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și ale art. 2 lit. a) din aceasta.** Excepția a fost ridicată de Liviu Căzan, Dumitru Ionescu și, respectiv, Lică Tudor în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în constatare.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se susține că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și de Colegiul Consiliului este una extraordinară, prin natura sa, prin atribuțiile și prin procedurile urmate. Se arată că esența definiției poliției politice comuniste rezidă în caracterul represiv al acesteia, în scopul instaurării și menținerii puterii totalitare comuniste, iar actul normativ criticat nu urmărește numai deconspirarea acesteia, ci promovează răspunderea morală, juridică și politică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără vinovăție și fără existența unei fapte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai susține că ordonanța de urgență criticată a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, întrucât nu exista o situație extraordinară care să justifice adoptarea acesteia, iar Guvernul nu a motivat urgența reglementării. Totodată, se susține că au fost încălcate și dispozițiile art. 108 alin. (3) din Constituție, întrucât „a fost emisă în baza Constituției, iar nu în baza unei legi speciale de abilitare”. Mai arată că art. 124 alin. (1) din Constituție prevede că justiția se desfășoară în numele legii, „nicidecum în numele ordonanței”. În fine, arată că se încalcă și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, cu referire la competența de soluționare în primă instanță a acțiunilor în constatarea calității de lucrător al Securității. În ceea ce privește dispozițiile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, se susține că acestea contravin, de asemenea, principiului egalității în drepturi ca urmare a departajării artificiale a cadrelor fostei Securități în două categorii, respectiv ofițer și subofițer, față de lucrător de Securitate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului prezent și ale apărătorului său, precum și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și ale art. 2 lit. a) din aceasta. Prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au următoarea redactare:

— Art. 2 lit. a): „*În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:*

a) *lucrător al Securității — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept al României, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 22 alin. (1) care garantează dreptul persoanei la viață, precum și la integritate fizică și psihică, art. 108 alin. (3) potrivit căruia ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, art. 115 alin. (4) care stabilește condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, art. 124 alin. (2) care prevede că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, art. 124 alin. (4) care statuează că justiția se desfășoară în numele legii și art. 126 alin. (5) teza întâi care interzice înființarea de instanțe extraordinare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, în acord cu cele reținute prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 definesc noțiunea de „lucrător al Securității” și explicitează în concret semnificația termenului. Astfel, dețin calitatea de lucrători ai Securității persoanele care, pe de o parte, au fost încadrate ca ofițeri sau subofițeri ai Securității sau ai Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițeri sub acoperire, în perioada 1945—1989, și care, pe de altă parte, au desfășurat activități prin care au suprimat sau au îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitare comuniste. Stabilirea unor astfel de condiții, ce trebuie întrunite în mod cumulativ, nu poate fi considerată o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât nu instituie un tratament discriminatoriu pentru categorii diferite de persoane, norma criticată fiind aplicabilă tuturor celor care intră sub incidența sa.

Curtea nu poate reține nici critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, observă că, la momentul emiterii ordonanței de urgență criticate, au fost îndeplinite condițiile impuse de textul constituțional invocat: existența unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței. Aceasta este concluzia care se desprinde din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum acesta a fost redactat la data emiterii sale. Astfel, legislatorul delegat a precizat că, urmare a constatării, prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, a neconstituționalității prevederilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, „se impune adoptarea de urgență a unei noi reglementări menite să asigure atât continuarea exercitării dreptului de acces la propriul dosar, cât și a activității de deconspirare a Securității”, consecințele nereglementării în ansamblu a acestei problematice în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 147 alin. (1) din Constituție putând fi „extrem de grave”.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea observă că este lipsită de incidență în cauză, autorul excepției făcând confuzie între regimul adoptării ordonanțelor simple, care se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, și a celor de urgență, care pot fi

adoptate de Guvern în virtutea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, cu respectarea condițiilor amintite mai sus.

Totodată, Curtea constată că nu este întemeiată susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ar fi contrară dispozițiilor art. 124 alin. (1) din Constituție care prevăd că justiția se înfăptuiește în numele legii, „nicidecum în numele ordonanței”. Noțiunea de „lege” este utilizată de textul constituțional în sens larg. Legislatorul constituant nu a avut în vedere exclusiv semnificația restrânsă, de act adoptat de Parlament, ca unică autoritate legiuitoare a țării, ci s-a referit la ansamblul actelor normative ce formează dreptul intern.

În ceea ce privește celelalte critici formulate în motivarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea constată că s-a mai pronunțat, reținând conformitatea acestora cu textele și prevederile constituționale la care s-au raportat și autorii prezentei excepții. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, Curtea a observat că prin această ordonanță de urgență s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. În condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu

sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară.

Totodată, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, pronunțându-se, prin Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, asupra prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 care reglementează competența Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece acest text de lege nu instituie niciun privilegiu și nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, argumentele ce au stat la baza pronunțării deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și ale art. 2 lit. a) din aceasta, excepție ridicată de Liviu Căzan, Dumitru Ionescu și, respectiv, Lică Tudor în dosarele nr. 39.798/3/2008, nr. 1.844/2/2009 și, respectiv, nr. 38.426/3/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 333

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă,

excepție ridicată de Radu Moiescu și Eugenia Rodica Moiescu în Dosarul nr. 1.706/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.706/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Radu Moiescu și Eugenia Rodica Moiescu într-o cauză civilă având ca obiect o ordonanță președințială — obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (1). În acest sens, arată că prin procedura instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă „este eliminat dreptul la un proces echitabil, judecătorul dând soluția fără a analiza în concret raporturile juridice dintre părți.” De asemenea, în temeiul acestui text de lege, reclamantul are o poziție privilegiată față de pârât, poziție care este determinată de posibilitatea soluționării cererii fără citarea părților și de caracterul executoriu de drept al hotărârii. Cât privește art. 582 din Codul de procedură civilă, autorul excepției susține faptul că ordonanța este supusă numai recursului în termen de 5 zile de la pronunțare. Or, fiindcă recursul trebuie motivat în termen, cel împotriva căruia s-a dat sentința este pus în situația de a formula și motiva un recurs împotriva unei sentințe nemotivate.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi*

prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, și Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu se îngrădește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această procedură se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Totodată, prin Decizia nr. 153 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 24 iunie 2005, Curtea a constatat că nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece textul legal criticat nu este aplicabil doar unei sau unor categorii de persoane aprioric determinate, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei, neavând caracter discriminatoriu, egalitatea de tratament justificându-se doar când subiectele de drepturi se găsesc în situații similare, situațiile diferite impunând soluții legislative diferite.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Moisescu și Eugenia Rodica Moisescu în Dosarul nr. 1.706/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor de aplicare
a Ordonanței Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea
de la bugetul de stat a fondurilor necesare
pentru contractarea și implementarea
proiectelor necontractate din fondurile
Programului PHARE**

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 23 martie 2010.

Nr. 851.

N O R M E

de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE

Art. 1. — Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010, se referă la proiectele/componentele/loturile care nu au fost contractate din fondurile PHARE și, după caz, cele de cofinanțare națională, așa cum sunt prevăzute în fișele de proiect PHARE aprobate de Comisia Europeană.

Art. 2. — Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, se aplică proiectelor/componentelor/loturilor necontractate din alocările programelor PHARE 2006 sau ale programelor PHARE din anii anteriori, în măsura în care nu se ating obiectivele fișelor de proiect aprobate în cadrul acestor programe.

Art. 3. — (1) Contractarea și implementarea proiectelor/componentelor/loturilor ce fac obiectul Ordonanței Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, se realizează de autoritățile publice centrale care sunt desemnate în fișele de proiect PHARE ca autorități de implementare sau beneficiari pentru acele proiecte.

(2) Răspunderea pentru obținerea rezultatelor și atingerea obiectivelor prevăzute în fișele de proiect PHARE din care fac parte proiectele/componentele/loturile ce cad sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, revine autorităților de implementare, indiferent de faptul că încheierea contractelor și implementarea lor se realizează la nivelul beneficiarilor de proiecte.

Art. 4. — Contractarea și implementarea proiectelor/componentelor/loturilor la care se referă Ordonanța Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, trebuie să se realizeze în conformitate cu prevederile memorandumurilor/acordurilor de finanțare ale programelor PHARE și cu instrucțiunile Comisiei Europene referitoare la cofinanțarea paralelă, respectiv în interval de un an după încheierea perioadelor de contractare/execuție a contractelor finanțate din fonduri PHARE.

Art. 5. — (1) Sumele prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, se calculează după reevaluarea costurilor necesare contractării și implementării proiectelor/componentelor/loturilor necontractate din proiectele PHARE.

(2) Prin reevaluarea costurilor, sumele necesare de la bugetul de stat pot fi mai mici sau mai mari decât bugetul alocat în fișele de proiect PHARE (fonduri PHARE și cofinanțare națională, după caz), în funcție de evoluția unor costuri sau de includerea unor cheltuieli suplimentare (de exemplu, TVA).

Art. 6. — (1) În vederea includerii sumelor prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, în bugetele ordonatorilor de credite, instituțiile care au calitatea de autorități de implementare/beneficiari ai proiectelor inițiază hotărâri de Guvern pentru aprobarea acestor sume.

(2) Avizul prealabil al Ministerului Finanțelor Publice prevăzut la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, include și verificarea, la nivelul coordonatorului național al asistenței, a conformității dispozițiilor hotărârilor de Guvern cu prevederile fișelor de proiect PHARE.

Art. 7. — Ordonatorii principali de credite ai autorităților publice centrale cu rol de autorități de implementare/beneficiari pentru proiectele necontractate din proiectele PHARE au obligația să utilizeze sumele prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010, în conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — În vederea informării Comisiei Europene, ordonatorii principali de credite ai autorităților publice centrale cu rol de autorități de implementare/beneficiari pentru proiectele necontractate din proiectele PHARE sunt obligați să raporteze agențiilor de implementare, trimestrial, stadiul implementării proiectelor/componentelor/loturilor care cad sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 11/2009, aprobată prin Legea nr. 31/2010. Răspunderea pentru corectitudinea și realitatea informațiilor transmise agențiilor de implementare revine ordonatorilor de credite care raportează.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 16 martie 2010, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Craiova, str. Maria Tănase nr. 10, județul Dolj, nr. de ordine în registrul comerțului J16/149/02.02.2010, cod unic de înregistrare 26469354/02.02.2010, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 martie 2010.
Nr. 266.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SET 4 COVER BROKER ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 16 martie 2010, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale SET 4 COVER BROKER ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială SET 4 COVER BROKER ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Peștera Scărișoara nr. 1 A, bl. 701 A, sc. A, et. 3, ap. 10, sectorul 6, nr. de ordine în registrul comerțului J40/5797/13.05.2009, cod unic de înregistrare 25546335/13.05.2009, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 martie 2010.
Nr. 267.

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.238/C/2009 privind acordarea cetățeniei române unor persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 24 aprilie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexă, la poziția 60*, în loc de: „60. Ortiz Intriago Adabella Berenice, fiica lui Ortiz Raul Ernesto și Intriago Negry Maria, cetățean ecuadorian, născută la data de 22 martie 1967 în localitatea Quevedo, Los Rios, Ecuador, cu domiciliul actual în București, aleea Negru Vodă nr. 6, bl. C3, sc. 1, ap. 1, sectorul 1. (2.587/2008)” se va citi: „60. Ortiz Intriago Adabella Berenice, fiica lui Ortiz Raul Ernesto și Intriago Negri Maria, cetățean ecuadorian, născută la data de 22 martie 1967 în localitatea Quevedo, Los Rios, Ecuador, cu domiciliul actual în București, aleea Negru Vodă nr. 6, bl. C3, sc. 1, ap. 1, sectorul 1. (2.587/2008)”.

*) A se vedea și rectificarea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 18 februarie 2010.

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.636/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 22 iunie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 10, în loc de: „10. Barbă Alexandru, fiul lui Gheorghe (născut la 28.05.1931 în localitatea Climăuți, raionul Dondușeni) și Liuba, născut la data de 29 iunie 1966 în localitatea Climăuți, județul Dondușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Chișinău, str. Milano nr. 2, ap. 50. (5.411/2004) Copii minori: Barbă Gabriela, născută la data de 20.06.1994, și Barbă Ana Maria, născută la data de 31.12.2001.” se va citi: „10. Barbă Alexandru, fiul lui Gheorghe (născut la 28.05.1931 în localitatea Climăuți, raionul Dondușeni) și Liuba, născut la data de 29 iunie 1966 în localitatea Climăuți, județul Dondușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Chișinău, str. Milano nr. 2, ap. 50. (5.411/2004) Copii minori: Barbă Gabriela, născută la data de 20.07.1994, și Barbă Ana Maria, născută la data de 31.12.2001.”

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.637/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 25 iunie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la poziția 49, în loc de: „Kijner Efim Chaim, fiul lui Aron (născut în anul 1916 în localitatea Pepeni) și Ruhel, născut la data de 15 aprilie 1947 în localitatea Sîngerei, Republica Moldova, cetățean israelian, cu domiciliul actual în România, București, str. Deceneu nr. 9, sector 4. (3.459/2008) se va citi: „Kijner Efim, fiul lui Aron (născut în anul 1916 în localitatea Pepeni) și Ruhel, născut la data de 15 aprilie 1947 în localitatea Sîngerei, Republica Moldova, cetățean israelian, cu domiciliul actual în România, București, str. Deceneu nr. 9, sectorul 4. (3.459/2008)”.

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 2.196/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 18 august 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 22, în loc de: „22. Bocancea Ion, fiul lui Dumitru (născut la 21.10.1923 în localitatea Suric) și Parscovia, născut la data de 23 iunie 1952 în localitatea Suric, raionul Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în localitatea Cimișlia, str. Luceafărul nr. 22. (2.402/2008)” se va citi: „22. Bocancea Ion, fiul lui Dumitru (născut la 21.10.1923 în localitatea Suric) și Parascovia, născut la data de 23 iunie 1952 în localitatea Suric, raionul Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în localitatea Cimișlia, str. Luceafărul nr. 22. (2.402/2008)”.

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 2.856/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 27 octombrie 2009, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 173, în loc de: „173. Trifoi Lura, fiul lui Gheorghe și Liubovi, născut la data de 28 aprilie 1959 în localitatea Corjeuți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Briceni, satul Corjeuți. (168/2007)” se va citi: „173. Tifoi Lura, fiul lui Gheorghii și Liubovi, născut la data de 28 aprilie 1959 în localitatea Corjeuți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Briceni, satul Corjeuți. (168/2007)”;

— în anexa nr. 1, la poziția 174, în loc de: „174. Trifoi Lurii, fiul lui Lura și Svetlana, născut la data de 20 mai 1989 în localitatea Corjeuți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Briceni, satul Corjeuți. (168/2007)” se va citi: „174. Tifoi Lurii, fiul lui Lura și Svetlana, născut la data de 20 mai 1989 în localitatea Corjeuți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Briceni, satul Corjeuți. (168/2007)”.

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 2.936/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 4 noiembrie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la poziția 28, în loc de: „28. Micleușanu Mihai, fiul lui Constantin și Efimia, născut la data de 3 mai 1952 în localitatea Micleușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. - la Avicena nr. 31. (5.956/2003)” se va citi: „28. Micleușanu Mihail, fiul lui Constantin și Efimia, născut la data de 3 mai 1952 în localitatea Micleușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. - la Avicena nr. 31. (5.956/2003)”.

★

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 2.968/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 4 noiembrie 2009, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 67, în loc de: „67. Chirița Irina, fiica lui Soltanov Timofei și Soltanova Fevronia, născută la data de 10 august 1954 în localitatea Sculeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Dubăsari, satul Coșnița, Str. Codrilor. (5.052/2008)” se va citi: „67. Chirița Irina, fiica lui Soltanov Timofei și Soltanova Fevronia, născută la data de 10 august 1954 în localitatea Sculeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Dubăsari, satul Coșnița, Str. Codrilor. (5.052/2008)”;

— în anexa nr. 1, la poziția 97, în loc de: „97. Genunchi Rodica, fiica lui Genunchi Nicolae și Panaghin Tatiana, născută la data de 5 ianuarie 1982 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Durlăști, str. N. Gribov nr. 22. (5.120/2008)” se va citi: „97. Genunchi Rodica, fiica lui Genunchi Nicolae și Panaghiu Tatiana, născută la data de 5 ianuarie 1982 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Durlăști, str. N. Gribov nr. 22. (5.120/2008)”;

— în anexa nr. 2, la poziția 20, în loc de: „20. Jantîc Viorel, fiul lui Dumitru și Elena, născut la data de 12 februarie 1977 în localitatea Slobozia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Vulcănești, satul Slobozia Mare, str. Ulița Mare nr. 264. (5.193/2008)” se va citi: „20. Jantîc Viorel, fiul lui Dumitru și Elena, născut la data de 12 februarie 1977 în localitatea Slobozia-Mare, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Vulcănești, satul Slobozia Mare, str. Ulița Mare nr. 264. (5.193/2008)”.

★

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 3.062/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 12 noiembrie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 159, în loc de: „159. Sorici Serghei, fiul lui Nicolae și Nina, născut la data de 24 mai 1982 în localitatea Caragaș, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. Alecu Russo nr. 63, bl. 1, ap. 16. (15.120/2003)” se va citi: „159. Sorici Sergiu, fiul lui Nicolae și Nina, născut la data de 24 mai 1982 în localitatea Caragaș, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. Alecu Russo nr. 63, bl. 1, ap. 16. (15.120/2003)”.

★

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 3.133/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 3 decembrie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 203, în loc de: „203. Stamați Natalia, fiica lui Mînzatu Mihail și Lucreția, născută la data de 15 iunie 1981 în localitatea Pîrlita, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân nr. 25, ap. 31. (1.125/2008) Copii minori: Stamați Andrei, născut la data de 26.04.2005.” se va citi: „203. Stamați Natalia, fiica lui Mînzatu Mihail și Lucreția, născută la data de 15 iunie 1981 în localitatea Pîrlita, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân nr. 25, ap. 31. (1.125/2008) Copii minori: Stamați Andrei, născut la data de 26.04.2005.”

★

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 3.135/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 4 decembrie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția 45, în loc de: „45. Chicu Ala, fiica lui Mascalu Vladimir și Lidia, născută la data de 30 septembrie 1965 în localitatea Mihăileni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. Al. Marinescu nr. 11, bl. 1, ap. 41. (2.115/2006)” se va citi: „45. Chicu Ala, fiica lui Mascalu Vladimir și Lidia, născută la data de 30 septembrie 1965 în localitatea Mihăileni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, orașul Chișinău, str. Al. Marinescu nr. 11, bl. 1, ap. 41. (2.115/2006)”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

